

handle i Overensstemmelse med sin egen Overbevisning, og for Tiden stille denne Sag i Bero. Jeg veed ikke, hvad det skulde nytte til, som er blevet udtalt om, at Ministeriet paadrog sig Ansvar; derfor; thi dersom man, efter Ministeriets Opfordring, foretog eller undlod at foretage den tilsigtede Handling, og derved handlede urigtigt, forsaavidt derved forsømtes eller forspildtes Noget af vor gode Ret, saa kunde det ikke nytte hverken Land eller Folk, at Ministeriet paadrog sig Ansvar. Vi maae selv erkjende, om det er rigtigt eller urigtigt at udsætte Sagen; er det rigtigt, saa bør vi gjøre det, hvad enten Ministeriet finder det rigtigt eller urigtigt, tiltraader eller fraraader det. Jeg for mit Bedkommende kan ikke finde Andet, end at man vilde handle urigtigt ved nu at fremme denne Sag; men jeg er aldeles enig med den nævnte Rigsdagsmand i, at man paa ingen Maade maa affkære sig Muligheden af at komme frem med den igjen, dersom det skulde vise sig, at Forordningen af 26de Juli virkelig kom til at lægge Hindringer i Veien for vor constitutionelle Udvikling; thi, dersom dette viser sig, skal jeg selv være den Første til at foreslaae Rigsretsaction, saafremt der ikke gives nogen anden og bedre Vej til at fjerne denne Forordning. Men indtil dette foreligger som givet, troer jeg, at vi handle rigtigt og bedst i den Sags Interesse, som ligger os Alle meest paa Hjerte: den hurtigste og heldigste Fremme af Fællesforfatningen, ved ikke nu at fremme Forslaget til Rigsretsaction.

Premierministeren: Saavidt jeg skjønner, har den sidste ærede Taler ganske rigtigt udviklet Stillingen og har navnlig rigtigt fremhævet, at det Spørgsmaal, om Folkethinget skal benytte sin Anklagemagt eller ikke, er Folkethingets Sag (Hør!), og at Ansvar; derfor ikke kan søres over paa Ministeriet ved nogen som helst Erklæring fra dets Side. Derfor holder jeg ogsaa for, at Ministeriets Medlemmer ikke skulle gaae ind paa en Udvikling, en Drøftelse af de forskellige Grunde, som nu ere fremsatte under en udførlig Discussion for og imod; men paa den

anden Side troer Ministeriet dog at skylde det høttarede Thing kort at udtale sin Anskuelse af Sagen, betragtet fra Ministeriets Standpunkt, thi den ærede sidste Talers Mening er langt fra at stemme med hvad der fra flere andre Sider er udtalt idag, ligesom der nemlig ogsaa idag deels er hentydet til, deels er fremhævet Ministeriets Stilling til Sagen. At sætte Thinget i Kundskab om Ministeriets Betragtning af denne Sag, havde man fra Begyndelsen af, forinden Discussionen begyndte, anseet for rigtigt og anseer det fremdeles for rigtigt. Jeg skal derfor tillade mig i saa Henseende at meddele, at Ministeriet maa eenstemmigt holde for, at Anlæggelse af den i Forslag bragte Rigsretsaction vilde vanskeliggjøre Fællesforfatningens Gjennemførelse, overensstemmende med Ministeriets Program, som har vundet Hans Majestæt Kongens Bisald (Hør!), og efter hvilket Ministeriet vil have at gjøre Fordn. af 26de Juli f. A. til Udgangspunkt for den i Programmet betegnede Ordning af Monarchiets Forfatningsforhold, som det er Regjeringens Formaal at bevirke, og dermed den Løsning af de nuværende Forviklinger, som det maa være Rigsdagen og Regjeringen lige magtpaaliggende at see opnaaet. Ministeriet maa altsaa fra sit Standpunkt finde Anlæggelsen af den for nævnte Rigsretsaction utiltraadelig.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag og angive Dagsordenen for Mødet imorgen Aften Kl. 7. Den vil være:

- 1) Folkethingetsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds indbringer Forslag til Lov om et Tillæg til § 21 i Børnepligtsloven af 12te Februar 1849.
- 2) Trede Behandling — under Forudsætning af Thingets Samtykke — af Udkast til Lov om Udskrivning til Søkrigstjeneste for 1855.
- 3) Fortsættelse af Spørgsmaalet om Fremme af Rigsretsactionen.
- 4) Første Behandling af Udkast til Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Uager m. B. forandres.

Mødet hævet Kl. 3³/₄